

V. JURISPRUDENȚĂ CCR

• ABSTRACT

Further to the activity of the Constitutional Court, in July, 11 judgments were published (admitted objections of unconstitutionality) and they related to: Criminal Procedure Code; Law no. 55/2020 on some measures for preventing and combating the effects of the COVID-19 pandemic; Law no. 95/2006 on healthcare reform and the G.E.O. no. 11/2020 regarding emergency medical stocks, as well as some measures related to the establishment of quarantine; G.E.O. no. 23/2020 for amending and supplementing some legislative acts impacting the public procurement system; Law approving the G.E.O. no. 21/2012 on amending and supplementing the National Education Law no. 1/2011; G.E.O. no. 25/2020 for amending and supplementing Law no. 95/2006 on healthcare reform, as well as the G.E.O. no. 158/2005 regarding leaves and health insurance indemnities; Law no. 370/2004 for the election of the President of Romania and Law no. 208/2015 on the election of the Senate and the Chamber of Deputies, as well as for the organization and operation of the Permanent Electoral Authority; Law no. 360/2002 on the status of police officers and the Law for amending and supplementing Law no. 218/2002 on the organization and operation of the Romanian Police, as well as for amending Law no. 360/2002 on the status of police officers; Law no. 303/2004 on the status of judges and prosecutors; G.E.O. no. 78/2016 for the organization and operation of DIICOT, as well as for amending and supplementing legislative acts.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 578/01.07.2020):
ART. 4 ALIN. (3) ȘI (4), ART. 65 LIT. S) ȘI Ș), ART. 66 LIT. A), B)
ȘI C), ART. 67 ALIN. (2) LIT. B) DIN LEGEA NR. 55/2020
PRIVIND UNELE MĂSURI PENTRU PREVENIREA
ȘI COMBATEREA EFECTELOR PANDEMIEI DE COVID-19**

De Redacția Pro Lege

Decizia Curții Constituționale	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 457/2020 (M. Of. nr. 578	Art. 4 alin. (3) și (4), precum și ale art. 65 lit. s) și ș), ale art. 66 lit. a), b) și c) în ceea ce privește trimiterile la	Neconstituționalitate

din 01 iulie 2020)	art. 65 lit. s), ș) și t) și ale art. 67 alin. (2) lit. b) în ceea ce privește trimiterile la art. 65 lit. s), ș) și t) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19	
--------------------	---	--

În M. Of. nr. 578 din 01 iulie 2020, s-a publicat D.C.C. nr. 457/2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor **art. 4 alin. (3) și (4), precum și ale art. 65 lit. s) și ș), ale art. 66 lit. a), b) și c) în ceea ce privește trimiterile la art. 65 lit. s), ș) și t) și ale art. 67 alin. (2) lit. b) în ceea ce privește trimiterile la art. 65 lit. s), ș) și t) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.**

Astfel, Curtea a constatat că **respectivetele dispoziții sunt neconstituționale.**

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 4 alin. (3)-(4), art. 65 lit. s)-ș), art. 66 lit. a)-c) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

„Art. 4

(...)

(3) Când starea de alertă se instituie pe cel puțin jumătate din unitățile administrativ-teritoriale de pe teritoriul țării, măsura se supune încuviințării Parlamentului. Parlamentul se pronunță în ședință comună a Camerei Deputaților și Senatului, în termen de 5 zile de la data solicitării de încuviințare. Dacă Parlamentul respinge solicitarea de încuviințare, starea de alertă încetează de îndată.

(4) Parlamentul poate încuviința măsura adoptată de Guvern integral sau cu modificări.

(...)

Art. 65

Constituie contravenții, în măsura în care nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii penale infracțiuni, următoarele fapte săvârșite pe durata stării de alertă:

(...)

s) neefectuarea lucrărilor pentru demolarea parțială sau totală a unor construcții, instalații sau amenajări, mutarea/dezmembrarea unor bunuri/mijloace mobile ori pentru inundarea controlată a unor terenuri, culturi, plantații sau păduri, de către persoanele fizice sau juridice ori de către personalul instituțiilor și autorităților publice desemnate potrivit art. 5 alin. (4) lit. g);

ș) împiedicarea de către orice persoană fizică a efectuării lucrărilor pentru demolarea parțială sau totală a unor construcții, instalații sau amenajări, mutarea/dezmembrarea unor bunuri/mijloace mobile ori pentru inundarea controlată a unor terenuri, culturi, plantații sau păduri, stabilite potrivit art. 5 alin. (4) lit. h).

Art. 66

Contravențiunile prevăzute la art. 65 se sancționează după cum urmează:

- a) cu amendă de la 500 lei la 2.500 lei contravențiunile prevăzute la art. 65 lit. c), d), e), g), h), k), m), n) și ș);
- b) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei contravențiunile prevăzute la art. 65 lit. a), b), f), i), o), q) și s);
- c) cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei contravențiunile prevăzute la art. 65 lit. l), r) și t);”.

D.C.C. nr. 457/2020

Prin Decizia nr. 457/2020, Curtea Constituțională *a admis* excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și a constatat că **dispozițiile art. 4 alin. (3) și (4), precum și ale art. 65 lit. s) și ș), ale art. 66 lit. a), b) și c) în ceea ce privește trimiterile la art. 65 lit. s), ș) și t) și ale art. 67 alin. (2) lit. b) în ceea ce privește trimiterile la art. 65 lit. s), ș) și t) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 sunt neconstituționale.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 581/02.07.2020):
ART. 25 ALIN. (2) TEZA A II-A DIN LEGEA NR. 95/2006
PRIVIND REFORMA ÎN DOMENIUL SĂNĂTĂȚII ȘI ART. 8
ALIN. (1) DIN O.U.G. NR. 11/2020 PRIVIND STOCURILE
DE URGENȚĂ MEDICALĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 458/2020 (M. Of. nr. 581 din 2 iulie 2020)	Art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 8 alin. (1) din O.U.G. nr. 11/2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 581 din 2 iulie 2020 a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 458/2020 prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 8 alin. (1) din O.U.G. nr. 11/2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 25 alin. (2) din Legea nr. 95/2006:

„Măsurile privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență generate de epidemii, precum și bolile transmisibile pentru care declararea, tratamentul sau internarea sunt obligatorii se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății.”

Art. 8 alin. (1) din O.U.G. nr. 11/2020:

„În cazul epidemiilor/pandemiilor sau situațiilor de urgență de sănătate publică internaționale declarate de Organizația Mondială a Sănătății, dacă există un risc iminent pentru sănătatea publică, cu respectarea Regulamentului sanitar internațional (2005), la propunerea Grupului tehnic de experți ai Ministerului Sănătății, ministrul sănătății instituie carantina pentru persoanele care intră pe teritoriul României din zonele afectate, ca măsură de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor.”

D.C.C. nr. 458/2020

Prin Decizia nr. 458/2020, Curtea Constituțională *a admis* excepția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului și a constatat că dispozițiile **art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 8 alin. (1) din O.U.G. nr. 11/2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei sunt neconstituționale.**

Pe de altă parte, Curtea *a respins* ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului și constată că dispozițiile **art. 25 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt constituționale** în raport cu criticile formulate.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 594/07.07.2020):
O.U.G. NR. 23/2020 PENTRU MODIFICAREA
ȘI COMPLETAREA UNOR ACTE NORMATIVE CU IMPACT
ASUPRA SISTEMULUI ACHIZIȚIILOR PUBLICE**

De Redacția Pro Lege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 221/2020 (M. Of. nr. 594 din 7 iulie 2020)	O.U.G. nr. 23/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 594 din 7 iulie 2020 a fost publicată **Decizia Curții Constituționale nr. 221/2020** prin care a fost admisă obiecția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile reglementate de către **O.U.G. nr. 23/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice**.

Obiectul obiecției de neconstituționalitate

O.U.G. nr. 23/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice

D.C.C. nr. 221/2020

Prin Decizia nr. 221/2020, Curtea Constituțională *a admis* obiecția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și a constatat că **O.U.G. nr. 23/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice este neconstituțională**, în ansamblul său.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 597/08.07.2020):
DISPOZIȚIILE ART. 118 DIN C. PROC. PEN.
NU REGLEMENTEAZĂ DREPTUL MARTORULUI LA TĂCERE
ȘI LA NEAUTOINCRIMINARE**

De Redacția Pro Lege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 236/2020 (M. Of. nr. 597 din 8 iulie 2020)	Art. 118 din Codul de procedură penală	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 597 din 8 iulie 2020 a fost publicată **Decizia Curții Constituționale nr. 236/2020** prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 246 și art. 248 din Codul penal din 1969, art. 297 alin. (1) din Codul penal, art. 114 alin. (2) și art. 118 din Codul de procedură penală, art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Astfel, Curtea a stabilit că dispozițiile art. 118 din Codul de procedură penală, care nu reglementează dreptul martorului la tăcere și la neautoincriminare sunt neconstituționale.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 118 din Codul de procedură penală

„Art. 118

Dreptul martorului de a nu se acuza

Declarația de martor dată de o persoană care, în aceeași cauză, anterior declarației a avut sau, ulterior, a dobândit calitatea de suspect ori inculpat nu poate fi folosită împotriva sa. Organele judiciare au obligația să menționeze, cu ocazia consemnării declarației, calitatea procesuală anterioară”.

D.C.C. nr. 236/2020

Prin Decizia nr. 236/2020, Curtea Constituțională a **admis** ridicată de I.R. în Dosarul nr. 436/121/2016 al Tribunalului Galați – Secția penală, de G.D., D.M.B. și

de M.C.M. în Dosarul nr. 46.144/3/2016 al Tribunalului București – Secția I penală, respectiv de S.B. în Dosarul nr. 31.983/3/2017 al Tribunalului București – Secția I penală și constată că **soluția legislativă cuprinsă în art. 118 din Codul de procedură penală, care nu reglementează dreptul martorului la tăcere și la neautoincriminare, este neconstituțională.**

Pe de altă parte, Curtea a respins ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 și art. 248 din Codul penal din 1969, precum și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de I.R. în Dosarul nr. 436/121/2016 al Tribunalului Galați – Secția penală, respectiv de D.M.B. și de M.C.M. în Dosarul nr. 46.144/3/2016 al Tribunalului București – Secția I penală.

De asemenea, a fost respinsă ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de I.R. în Dosarul nr. 436/121/2016 al Tribunalului Galați – Secția penală, respectiv de G.D., D.M.B. și de M.C.M. în Dosarul nr. 46.144/3/2016 al Tribunalului București – Secția I penală și constată că dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, precum și ale art. 114 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 598/08.07.2020):
ARTICOLUL UNIC PCT. 2 ȘI PCT. 6 DIN LEGEA
PENTRU APROBAREA O.U.G. NR. 21/2012
PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA
LEGII EDUCAȚIEI NAȚIONALE NR. 1/2011**

De Redacția Pro Lege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 452/2020 (M. Of. nr. 598 din 8 iulie 2020)	Art. unic pct. 2 și pct. 6 din Legea pentru aprobarea O.U.G. nr. 21/2012 privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 598 din 8 iulie 2020 a fost publicată **Decizia Curții Constituționale nr. 452/2020** prin care a fost admisă obiecția de neconstituționalitate referitoare la **dispozițiile art. unic pct. 2 și pct. 6 din Legea pentru aprobarea O.U.G. nr. 21/2012 privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011**.

Astfel, Curtea a stabilit că respectivele dispoziții sunt **neconstituționale**.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate

Art. unic pct. 2 și pct. 6 din Legea pentru aprobarea O.U.G. nr. 21/2012 privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011

„2. La articolul unic, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 1¹, cu următorul cuprins:

«1¹. Articolul 93¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 93¹

(1) *Cadrele didactice calificate care au participat și obținut în ultimii 3 ani nota/media de cel puțin 7 la un concurs național unic de titularizare în învățământul preuniversitar, au definitivarea în învățământ și sunt angajate cu contract individual de muncă pe perioadă determinată pe acel post/catedră de cel puțin 3 ani de zile, devin titulari în*

sistemul de învățământ preuniversitar, li se modifică durata contractului încheiat cu unitatea de învățământ, în durată nedeterminată, dacă postul didactic/catedra este vacant(ă) și are viabilitate.

(2) Cadrelor didactice calificate care au participat în ultimii ani la concursul național unic de titularizare în învățământul preuniversitar, au obținut nota/media de cel puțin 7, au definitivarea în învățământ și sunt încadrate cu contract individual de muncă pe durată determinată, mai mică decât cea prevăzută la alin. (1), pe un post/catedră, li se modifică durata contractului de muncă în durată nedeterminată la data la care acumulează 3 ani pe postul/catedra respectiv(ă) și acesta/aceasta are viabilitate pe durata nivelului de învățământ preșcolar, primar, gimnazial sau liceal, după caz.

(3) De la data modificării duratei contractului individual de muncă în durată nedeterminată, cadrele didactice au dreptul să participe la toate etapele de mobilitate de personal, potrivit metodologiei elaborate cu consultarea partenerilor de dialog social și aprobată prin ordin al ministrului educației și cercetării.» (...)

6. La articolul unic punctul 10, după alineatul (13) al articolului 254 se introduce un nou alineat, alineatul (13¹), cu următorul cuprins:

«(13¹) În anul școlar în care se declară stare de urgență sau de asediu, potrivit Constituției României, cadrele didactice calificate care au participat și obținut în ultimii 3 ani nota/media de cel puțin 7 la un concurs național unic de titularizare în învățământul preuniversitar, au definitivarea în învățământ și sunt angajate cu contract individual de muncă pe perioadă determinată pe acel post/catedră de cel puțin 3 ani de zile, devin titulari în sistemul de învățământ preuniversitar, li se modifică durata contractului încheiat cu unitatea de învățământ, în durată nedeterminată, dacă postul didactic/catedra este vacant(ă) și are viabilitate”.

D.C.C. nr. 452/2020

Prin Decizia nr. 452/2020, Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constatat că **dispozițiile articolului unic pct. 2 și pct. 6 din Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2012 privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 sunt neconstituționale.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 602/09.07.2020):
O.U.G. NR. 25/2020 PENTRU MODIFICAREA
ȘI COMPLETAREA LEGII NR. 95/2006 PRIVIND REFORMA
ÎN DOMENIUL SĂNĂTĂȚII, PRECUM ȘI A O.U.G. NR. 158/2005
PRIVIND CONCEDIILE ȘI INDEMNIZAȚIILE DE ASIGURĂRI
SOCIALE DE SĂNĂTATE**

De Redacția Pro Lege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 229/2020 (M. Of. nr. 602 din 9 iulie 2020)	O.U.G. nr. 25/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a O.U.G. nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 602 din 9 iulie 2020 a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 229/2020 prin care a fost admisă obiecția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile reglementate de O.U.G. nr. 25/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a O.U.G. nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate.

Obiectul obiecției de neconstituționalitate

O.U.G. nr. 25/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a O.U.G. nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate

D.C.C. nr. 229/2020

Prin Decizia nr. 221/2020, Curtea Constituțională *a admis* obiecția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului și a constatat că **O.U.G. nr. 25/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a O.U.G. nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate este neconstituțională**, în ansamblul său.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 612/13.07.2020):
SINTAGMA „CARE AU GRUP PARLAMENTAR PROPRIU
ÎN CEL PUȚIN UNA DIN CAMERELE PARLAMENTULUI”**

De Redacția Pro Lege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 418/2020 (M. Of. nr. 612 din 13 iulie 2020)	Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, precum și Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente	<i>Sintagma „care au grup parlamentar propriu în cel puțin una din Camerele Parlamentului” din cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, precum și al art. 118 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente este neconstituțională.</i>

În M. Of. nr. 612 din 13 iulie 2020 a fost publicată **Decizia Curții Constituționale nr. 418/2020** prin care a fost analizată constituționalitatea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. e), ale art. 4 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) lit. c) teza finală din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, precum și ale art. 118 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Prevederile criticate din **Legea nr. 370/2004** au următorul cuprins:

- Art. 2 alin. (1) lit. e): „În sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele semnificații: (...); e) *partide politice parlamentare – partidele și alte formațiuni politice care au grup parlamentar propriu în cel puțin una din Camerele Parlamentului și care au obținut în urma ultimelor alegeri generale pentru Parlamentul României mandate de deputați sau senatori pentru candidații înscriși pe listele acestora ori pe listele unei alianțe politice sau electorale din care au făcut parte partidele ori formațiunile politice respective.*”

- Art. 4 alin. (2): „Candidaturile propuse de partidele și de alianțele politice, precum și candidaturile independente pot fi depuse numai dacă sunt susținute de cel puțin 200.000 de alegători. Un alegător poate susține mai mulți candidați.”

- Art. 27 alin. (2) lit. c) teza finală: „Propunerile se fac în scris și vor fi primite numai dacă: (...); c) sunt însoțite de declarația de acceptare a candidaturii, scrisă, semnată și datată de candidat, de declarația de avere, declarația de interese, de o declarație pe propria răspundere a candidatului în sensul că a avut sau nu calitatea de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, precum și de lista susținătorilor, al căror număr nu poate fi mai mic de 200.000 de alegători.”

Prevederile **art. 118 alin. (2) din Legea nr. 208/2015** au următorul cuprins:

„În sensul prezentei legi, prin *partide politice parlamentare se înțelege partidele și alte formațiuni politice care au grup parlamentar propriu în cel puțin una din Camerele Parlamentului și care au obținut în urma ultimelor alegeri pentru Parlamentul României mandate de deputați sau senatori pentru candidații înscriși pe listele acestora ori pe listele unei alianțe politice sau electorale din care au făcut parte partidele ori formațiunile politice respective, precum și alianțele politice sau electorale care au în componență astfel de partide ori formațiuni politice.*”

D.C.C. nr. 418/2020

Prin Decizia nr. 418/2020, Curtea Constituțională a *admis* excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și a constatat că sintagma „care au grup parlamentar propriu în cel puțin una din Camerele Parlamentului” din cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, precum și al art. 118 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente este neconstituțională.

Totodată, Curtea a *respins* ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor și a constatat că prevederile art. 4 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) lit. c) teza finală din Legea nr. 370/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 630/17.07.2020):
ART. I PCT. 4 ȘI PCT. 5, ART. II PCT. 1, PRECUM ȘI ART. II PCT.
2 DIN LEGEA PENTRU MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA
LEGII NR. 218/2002 PRIVIND ORGANIZAREA
ȘI FUNCȚIONAREA POLIȚIEI ROMÂNE**

De Redacția Pro Lege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 564/2020 (M. Of. nr. 630 din 17 iulie 2020)	Art. I pct. 4 și pct. 5, art. II pct. 1, cu referire la modificarea art. 69 ¹ alin. (3) și (4) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și art. II pct. 2 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, precum și pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 630 din 17 iulie 2020 a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 564/2020 prin care a fost admisă obiecția de neconstituționalitate referitoare la prevederile art. I pct. 4 și pct. 5, art. II pct. 1, cu referire la modificarea art. 69¹ alin. (3) și (4) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și ale art. II pct. 2 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, precum și pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.

Obiectul obiecției de neconstituționalitate

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, precum și pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului (PL-x nr. 455/2019), lege adoptată de Senat, în calitate de Cameră decizională, la data de 12 mai 2020, și care are următorul cuprins:

„Art. I

Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 2 martie 2020, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8

(1) Inspectoratul General al Poliției Române este condus de un inspector general, numit de ministrul afacerilor interne.

(2) Inspectorul general este ajutat de adjuncți numiți de către ministrul afacerilor interne.”

2. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9

(1) În cadrul Inspectoratului General al Poliției Române funcționează Consiliul Superior, denumit în continuare Consiliu, constituit din inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române, adjuncții inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, șefii direcțiilor generale și ai direcțiilor din Inspectoratul General al Poliției Române, precum și președintele Corpului Național al Polițiștilor.”

3. La articolul 12, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Directorul general al Direcției generale de poliție a municipiului București și inspectorii-șefi ai inspectoratelor de poliție județene sunt numiți și eliberați din funcție prin ordin al ministrului afacerilor interne, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.”

4. La articolul 26 alineatul (1), punctul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„12. asigură, conform legii, protecția demnitarilor, judecătorilor și procurorilor și a familiilor lor, în cazurile în care viața, integritatea corporală sau avutul acestora sunt supuse unor amenințări;”

5. După articolul 26, se introduce un nou articol, art. 26¹, cu următorul cuprins:

„Art. 26¹

(1) În cazul instituirii stării de urgență, ori a unor situații excepționale în care este afectată grav ordinea publică, coordonarea aplicării măsurilor dispuse prin decret revine Inspectoratului General al Poliției Române.

(2) În condițiile alin. (1), poliția locală, în totalitate sau numai în anumite unități administrativ-teritoriale, își va desfășura activitatea în subordinea Inspectoratului General al Poliției Române.”

6. La articolul 32, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(6) Ministrul afacerilor interne prezintă, anual sau ori de câte ori i se solicită, Consiliului Suprem de Apărare a Țării și/sau Comisiilor pentru apărare, ordine publică și siguranță națională ale Parlamentului României rapoarte referitoare la activitatea de culegere a informațiilor, fondurile utilizate în acest scop, precum și la situația operativă a Poliției Române.»

Art. II

Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 69¹, alineatele (1), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«Art. 69¹

(1) Limitele de vârstă în gradul profesional până la care polițiștii pot fi menținuți în serviciu sunt vârstele standard de pensionare pentru limită de vârstă prevăzute de Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare. (...)

(3) După împlinirea vârstei de 60 de ani, polițiștii prevăzuți la alin. (2) sunt menținuți în serviciu până la împlinirea vârstei de 62 de ani, la cerere, dacă starea de sănătate le permite rezolvarea în foarte bune condiții a atribuțiilor ce le revin, prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(4) În raport cu nevoile de încadrare, polițiștii, alții decât cei prevăzuți la alin. (2), sunt menținuți în serviciu, după împlinirea vârstei standard de pensionare până la vârsta de 60 de ani, la cerere, după cum urmează:

a) prin ordin al ministrului afacerilor interne, pentru ofițerii de poliție;

b) prin dispoziție a inspectorilor generali/similari, pentru agenții de poliție;

c) prevederile cuprinse la lit. a) și b) se aplică și polițiștilor care au obținut o aprobare în prealabil.»

2. La articolul 69², alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 69²

(1) Prin excepție de la prevederile art. 69¹, ofițerii de poliție și agenții de poliție, personalul de specialitate medico-sanitar, indiferent de gradul profesional deținut, sunt menținuți în serviciu, la cerere, după împlinirea vârstei standard de pensionare, dacă starea de sănătate le permite rezolvarea în bune condiții a atribuțiilor ce le revin, până la împlinirea vârstei de pensionare pentru personalul de specialitate medico-sanitar civil.»”

D.C.C. nr. 564/2020

Prin Decizia nr. 564/2020, Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Guvernul României și a constatat că prevederile art. I pct. 4 și pct. 5, ale art. II pct. 1, cu referire la modificarea art. 69¹ alin. (3) și (4)

din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și ale art. II pct. 2 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, precum și pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt *neconstituționale*.

Totodată, Curtea a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de Guvernul României și a constatat că celelalte prevederi criticate din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, precum și pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 655/24.07.2020):
ART. 60 DIN LEGEA NR. 303/2004 PRIVIND STATUTUL
JUDECĂTORILOR ȘI PROCURORILOR**

De *Redacția Pro Lege*

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 454/2020 (M. Of. nr. 655 din 24 iulie 2020)	Art. 60 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 655 din 24 iulie 2020 a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 454/2020 prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 60 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018, care nu precizează condițiile transferării judecătorilor.

Astfel, Curtea a stabilit că respectivele dispoziții sunt **neconstituționale**.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 60 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

„Art. 60

(1) Transferul judecătorilor și procurorilor de la o instanță la altă instanță sau de la un parchet la alt parchet ori la o instituție publică se aprobă, la cererea celor în cauză, de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul consultativ al președintelui instanței sau al procurorului șef al parchetului corespunzător.

(2) Transferul nu se poate face la instanțe sau parchete de nivel superior celor la care judecătorul sau procurorul are dreptul să funcționeze, potrivit legii.

(3) Normele de reglementare a procedurii transferului se stabilesc prin regulamente elaborate de secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii”.

D.C.C. nr. 454/2020

Prin Decizia nr. 454/2020, Curtea Constituțională *a admis* excepția de neconstituționalitate ridicată de A.B. în Dosarul nr. 3.014/1/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal și a constatat că **soluția legislativă cuprinsă în art. 60 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018, și în art. 60 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, în redactarea ulterioară Legii nr. 242/2018, care nu precizează condițiile transferării judecătorilor, precum și art. 60 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, în redactarea ulterioară Legii nr. 242/2018, sunt neconstituționale.**

Pe de altă parte, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 40 lit. i) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în redactarea anterioară Legii nr. 234/2018, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 657/24.07.2020):
ART. 5 ALIN. (4) DIN O.U.G. NR. 78/2016
PENTRU ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA DIICOT**

De Redacția Pro Lege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 384/2020 (M. Of. nr. 657 din 24 iulie 2020)	Art. 5 alin. (4) din O.U.G. nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea DIICOT, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 655 din 24 iulie 2020 a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 384/2020 prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 5 alin. (4) din O.U.G. nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea DIICOT, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Astfel, Curtea a stabilit că respectivele dispoziții sunt **neconstituționale**.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 5 alin. (4) din O.U.G. nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea DIICOT, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

„Art. 5 alin. (4)

(4) Procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pot fi revocați prin ordin al procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare”.

D.C.C. nr. 384/2020

Prin Decizia nr. 384/2020, Curtea Constituțională *a admis* excepția de neconstituționalitate ridicată de M.L.H. în Dosarul nr. 4.103/2/2017 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că sintagma „în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției”, din cuprinsul dispozițiilor art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, este *neconstituțională*.

NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 661/27.07.2020): ART. 146¹ DIN CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ

De Redacția Pro Lege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 421/2020 (M. Of. nr. 661 din 27 iulie 2020)	Art. 146 ¹ din Codul de procedură penală	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 661 din 27 iulie 2020 a fost publicată **Decizia Curții Constituționale nr. 421/2020** prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile reglementate de **art. 146¹ din Codul de procedură penală**.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 146¹ din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane:

„(1) *Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare efectuate se poate dispune de judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care a întocmit propunerea, cu privire la tranzacțiile financiare ale făptuitorului, suspectului, inculpatului sau ale oricărei persoane care este bănuită că realizează asemenea operațiuni cu făptuitorul, suspectul sau inculpatul, dacă:*

a) *există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni;*

b) *măsura este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța informațiilor sau a probelor ce urmează a fi obținute ori gravitatea infracțiunii;*

c) *probele nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea lor ar presupune dificultăți deosebite ce ar prejudicia ancheta ori există un pericol pentru siguranța persoanelor sau a unor bunuri de valoare.*

(2) *Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ce urmează a fi efectuate poate fi dispusă pe o durată de cel mult 30 de zile de judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța*

corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care a întocmit propunerea, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) Dispozițiile art. 140 alin. (2) – (9) se aplică în mod corespunzător.

(4) Mandatul prin care este autorizată obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ce urmează a fi efectuate poate fi prelungit în condițiile art. 144, durata totală a măsurii neputând depăși, în aceeași cauză și cu privire la aceeași persoană, 6 luni.

(5) În cazurile în care există urgență, iar obținerea mandatului în condițiile alin. (1) sau (2) ar conduce la o întârziere substanțială a cercetărilor, la pierderea, alterarea sau distrugerea probelor ori ar pune în pericol siguranța victimei sau a altor persoane și sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1) sau, după caz, alin. (2), procurorul poate dispune obținerea datelor privind tranzacțiile financiare efectuate sau care urmează a fi efectuate. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător.

(6) Este interzisă obținerea datelor privind tranzacțiile financiare dintre avocat și suspect, inculpat sau orice altă persoană pe care acesta o apără, cu excepția situațiilor în care există date că avocatul săvârșește sau pregătește săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2).

(7) Instituțiile de credit sau entitățile financiare care efectuează tranzacțiile financiare sunt obligate să predea înscrisurile sau informațiile la care se face referire în mandatul dispus de judecător sau în autorizația emisă de procuror.

(8) După efectuarea activităților autorizate, procurorul îl informează, în cel mult 10 zile, în scris, pe fiecare subiect al unui mandat despre măsura ce a fost luată în privința sa. După momentul informării, persoana ale cărei tranzacții financiare au fost vizate de această măsură are dreptul de a lua cunoștință de activitățile efectuate.

(9) Dispozițiile art. 145 alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător."

D.C.C. nr. 421/2020

Prin Decizia nr. 421/2020, Curtea Constituțională a *admis* excepția de neconstituționalitate și a constatat că **soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 146¹ din Codul de procedură penală, care nu permite contestarea legalității măsurii referitoare la obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane de către persoana vizată de aceasta, care nu are calitatea de inculpat, este neconstituțională.**